

qui persupponitur idem. Dicitur uti inconspicue presi-
nitende.

120 Si infere 1° quod predicationis est falsa et invicta.
negat istationem quodam utranguo partem. non est falsa quod
virtus habet quae predicationis est idem realis. Et dicitur in hoc
dicti inquit. Et est predicationis identitas quod est predicationis in
hac identitate sufficit quod predicationis distinguuntur insuperabiles
absoluti. gratia vero eius distinctione virtutibus ad hanc
eius ~~predicationis~~ ~~est~~ alio nomine ab aliis predicationis distingue
inclusi ab iustitientia. Adeo quod ut predicationis in se idem
falsa sufficit maior expressio ex parte predicationis ut
sit in hac hinc est at roto quod non est invicta. Et tamen
nihil supererit ex parte falsitatis quod in dicta ex parte pre-
dicatio habet deinde expressum.

121 Si interea 2° quod superfluum est uti inpre-
dicando quod nunquam dati predicationis uti. Negat ista
stationem quod est in dicta predicationis uti ex parte predi-
cationis. Super remora dati ex parte falsitatis ut patet in hoc
potogismo — sententiam est vivens hoc est sententiam
quod hoc est vivens — ubi sententiam dicitur hoc ut pista
tum autem quia sumuntur absolute dum ~~re~~ dicitur
omnes sententiam. Quod hoc est supererat pro obiecto inquit
potestib; in quo sententia est predicationis causa singulis.

122 Si superest 3° quod hoc uti est unum nar-
moro. inductione. sicut aqua tota est unum numero
et una singula. Ret negat istationem dicta ratio est quod ex
drii cuiusque agno proprietary resuppet una tota drio
inducatur. at illi ex griseis sine formaliteribus nulla
potest resuppet drio inducatur et hoc drio drio potest
est. resuppet quod in via uti una drio proprieta sine uni-
tate formaliter quod facit nam unum dictum alacione supra
Huius

123

*Sic utrum redacta in compendium abroua
sit, quam ab uno tantum ingeioso relectione vidi
impugnari, et opponari in compita enim et forma temporis
obstant illius frustis et thoro in extenuande. Nam
in ambo late philosophi erit et per quadrivium diffinire
refinunt nata unquam argutione ut oppositus sit et ins-
ingulis certaminibus pro viribus adversariorum etem-
vane impetrare. Quod lumen in linea in ueste jurrare ma-
gistris sit vestigia tempus adorari ab amni ratione
via in disterto, nec quoniam compello ut habeat latitudinem
probabilis sit et nouam in ambo procedere. tamen
falsitatem liberti factio et gratissimum reputabo quod
unus et alter cum frumentis defendendam in sancto pre-
ceptori obligatoe recordatione memoriorum tam non quo-
rendie Virgina atque quaeque etiam factio et
fem. Hucus in ambo frumenti anno 127.*

Sectione 6a

Uia utri sit totum potestiale.

124 *Convenit est restituere affirmativa in 3o rebus
et non in frumentis reali, al potestiale. addant tamen ali-
quis talam nam transparet probatio autem in frumentis dicitur, das
que dicitur quodlibet arte in parte disposita et probante
arte potest dividiri in frumentis. quod est dispositio. quod transparet
propositio frumentis dicitur. si enim illi in transparet neutram
in istis dividiri potest. Quod autem in habet quod est autem
dicitur, et quod probant et hinc, et in istis via nata datur
dictio. quod nata dictio dispositio impletis enim dari dispositio-
nem sine dictio, quae est la falsitate dispositio.*

125 *Illi restabat in eo quod sit etiam nata utrum
ce totum potest dividiri et potest dividiri in partibus et idem
dicto nata, et arboris est regula. Si enarratur utrum*

utem ut locum posse dividere in forma ita hoc loquij
proprie dividere in plures hoc partituras sanguinem
partes ad eum minorem quod tabulae si paternis dividuntur in
duos paternos sunt dicto 1° tabula 8n^o in eam admittenda pro-
batum quod huius quando 3° ultimus dividitur proprie et
multiplicitate inprobabilis; si enim admitteremus quod debet
propria dictio hoc sit reale ut potest in forma in-
ferre realiter dicitur restabimur in ea propositione sexione
5° quod manifeste sic ostenditur; nam utrum potest dividere
in plures per se realiter dicitur; quod taliter per se in natura veritatis
admissus distinguuntur probati bona ex eo quod ab aliis
rebus possint intollerabili separari ad conditionem sequenti quod
antecedentem distinguuntur virtualiter. Sed per se uno
propositum potest dividendi ut separari ab alia quod antequam
separari et dividendi distinguuntur virtualiter.

126. Si vero 8n^o hoc latet nam utem ex formam
potentiale dividibile hoc est potest multipliciter inprobabilis
et constituisse in forma quod admissiblerealiter distinguuntur
quod dicto 2° in hoc sensu non erit nam utem ex formam
potest quod non vera multiplicatur in forma ita et ex
formis inter se realiter dicitur. Et conformatum quod iusta
est realiter potest nam utrum potest descendit a priori et tota
ad locum in forma ita descendens in proprietate
sed multiplicari est triplex; quod non utrum ita est potest po-
tate ut possit multiplicari; in quo dividendi in forma realiter
difficit.

127. Atque tamen 1° non possit habere virtualitatem
sive fractas et ratios ad numerum fragi quod potest responderem
sive multiplicari dividere sive virtualiter distinguitur et rationes unum
potest ad productionem locum alienum ad productionem locum regu-
lare non utrum in modo medius deinde potest conformatum esse
inclusum

indivis. qd ad hoc conuenientia d. ad dij. regiendis habet
fratitij virkis dicitur. qd relectioris tenendo e sū propo-
sū Tertione preterante.

128 Respondens compota mōt d min rāq. Cōm. dīk.
rāq. ē g. sit admissantur illi fratitij virtutib[us] dīk[us]
in mā teria phila d omniq[ue] dīvina cogit p[ro]mōv[er]i
q[ui] fūnto dīg[ra]mēt[us] tali fratitij ex eo tōtum p[re]dicti mān
q[ui] dīc a p[ro]p[ri]etate utem investigando d omniq[ue] dīvina
ēc utem in p[re]dicto b[ea]to. si nō admissantur tali fratitij
in nā uti sequentis ēc d[icitur] nō ēc utem investigando d[icitur] p[re]dicto-
ndo. sicut ut suponiti n ēc q[ui] includet clausa
liti f[ac]tis singulis imphlat autem utem d aliquo sin-
g[ul]te generalitati in h[ab]itu. nam singule d[icitur] dōrū
opponenti eum s[ecundu]m s[ecundu]m utem eum ē agnum ad condum
in pluribus d negatione cōfandi in uno tantum. singule ē
aptum ad cōfundendum in uno tantum d negatione cōfandi in
pluribus. sed esse aptum ad cōfundendum in pluribus d nō
ē aptum ad cōfundendum in pluribus ē apotius d dōrū.
q[ui] dicitur.

129 Deinde sitat i[n] mā 1^a d omniq[ue] dīvina
dīg[ra]mēt[us] virkis ea formalitate, formam nulla ē fratitij
māc a v[er]itatis cōfandam frām p[ro]p[ri]etate quod etiam apr non cōfap-
ta cōfandam formam p[ro]p[ri]etate nulla fratitij oīp[er]is provi-
cione fāc[t]ū, quod etiam apr n p[ro]ducet Leonem d al-
liorū ad dexterū cōfendantib[us] indiūcibilitib[us] ato tācōp[er]ā.
si nō darenti ea fratitij in dīrō oīp[er]is dū dīg[ra]mēt[us]
est vera h[ab]it doctrina; in mā autem virkis clausis
in dīrō tali fratitij q[ui] si darenti una formalitate p[ro]p[ri]etate
cōfandib[us] de p[ro]p[ri]etate d[icitur] nō potest p[re]dicari de p[ro]p[ri]etate q[ui] r[es]ugiat
d nō d[icitur] legitime uti aliter cōfandare in op[er]ione nominis
tūm d integrationis.

q[ui] sit

130 Qd sit tota via ad prædictam debilitatem
inclusa situt via 1° tota religit quamlibet from
philior et oportet tota producit quamlibet excess
uum. tunc regis eis fralitatem a via uti 1° q^a ad
nihil incircum. 2° d^r prædicta q^a est ut i^r n^t
sent virtus doloris dicitur. est ut ita supponitur n^t
est ut q^a realiter intende d^r quod p^r non quod
quid potest existere separata ab aliis isto jam di
tinguitur realiter in via que in quo potest existere
separatum. hoc enim est unum functionum ad induendos
difficilier. sed una fralitatem per se potest existere in sepa
rationaliter separata ab aliis quod ab illa distinguuntur rea
liter in via intentionali ante quem separari.

131 Instabat at potest intentionaliter existere
separatum auctorati. Et tamen ante separationem solum
distinguuntur inter se quod etiam fralitatem via utrumque sit
potest intentionaliter existere separando tamen
ante separationem solum distinguuntur intentionales. Tamen
hanc esse ratione intentionalem pro defendendo
Sⁿ posita aⁿ ~~1600~~. Reo farenus tanta maior
negando min^m q^a at id recte ante quem separari
supponuntur huius sine distinguibiliitate ea ratione inten
tionali qua potest existere separato; fralitatem as
utrum vel possit supponi dicitur vel distinguibiliitate ante
quom separari.

132 Reo ipius ratione est q^a in pro habendum
functionum ad distinguendum auctorati ut videtur est om^m
10. in ipsis tamen habendum ratione functionum a distinguenda
fralitatem q^a non utrum in habeat defralitatem potest ad
inferiora et dicitur ut habeat prius defralitatem responsum ad
alios sententias et respondi. Tamen in dectis defralitatis
potest

ostulat in dati funtum ad detratoy formositoy
dijgestay, qd ut in aty abian tangam magistri
in habeat detratoy postuloy testimoniis n° 93 & ul-
terius probat, & in pio potest consigni una fra-
tio, ut primitur aliorum concordi quod quoad
nō in fit prius aliorum retinendi. At vñ in
zā ati nō potest consigni una fratio ad prius
altera ad pto qd ratione & definione utq; est
poterit inveniuntur identificari unus & predicti
de isto & poterit idem modo etiam quoad nos idem
sufficiat & alio & predicti dicto, id in dati
idem fuit in zā ati reppa formalitatem, at-
que impio reppa aty & rotulay.

133. Virg mia phila habet detratoy postuloy
ad fr̄oj filioꝝ qd etiam nō aty qua e magis-
tra habet detratoy postuloy ad fr̄oj & metoꝝ
dicit drioꝝ. Reo consilio entelende negoꝝ coim,
qd mia phila e vñ singula qd prouide potest
habere detratoy postuloy, mia metra e eni utq;
alproinde indiferentia in fr̄oꝝ & drioꝝ, imp̄oꝝ
metra e indiferentia & habere detratoy postuloy
nam e indiferentia & e detratum opponenti &
adixit, in adiuvio & regia ejusdem. in ita oppo-
nenti e indiferentia & habere postuloy in detra-
tay & e indiferentia ad drioꝝ idem uaret atque e
in detratum, sive habere postuloy in detratoy ad
eas drioꝝ.

134. Tamen qd saltem nō aty habebit fraticey
indetratoy virtualiter ditoꝝ qd habet postuloy in
detratoy. Respondebit potest primo concordando poterit
& ex diversis postuloy uenti probari fraticey
divisioꝝ

dicta sed inde trahit fortiorum huius modicoru[m] arridebit nostra suorum voluntatis, nec ex hoc in-
festos mānū usq[ue] nō ē obtine simplicem siquidem
I[ps]i angelus, & at roatiū sicut entia obliuie simplici-
cissima, & tamen & fundo in compositione metas postu-
mey consipere dicitur fralit[er] dicitur, virtus uideretur quodam
nobis quin id obiectum morum simplicitati.

135. Respondeo 2º regardo istore q[uod] habere
inde trahit postulat[ur] nihil aliud quoniam ē nam in
diferentem & inde trahit ad plura inferius, & ita eo
postulare, ut tota na delectat armeniū inferius &
tota ad alium quando in una re ita ē indifferens
id habet per eandem & in predictis fralit[er]. gales
in mīa 1º, quid sit etiam inde trahit postulat[ur] & fra-
lity, tamen habet etiam postulat[ur] inde trahit q[uod]
reditur indifferens ad hanc & etiam frām & habet
hoc per eandem fralit[er] sed nos indifferens q[uod]
in hoc loco nata potest consipi fralit[er] id est
ad hanc frām quod etiam in hoc indifferens
ad aliam altera ēst indifferens q[uod] ita supponit
& ēst indifferens, q[uod] ē post aliam frām
relipercere.

136. Idem 3 propositio de trahit
qua nā ē indifferens at plura induit ē postulat[ur]
partiri consipere fralit[er] nisi quic[ue] sit de nomine, &
potenti fralit[er] quod sunt postulat[ur] dicitur dicitur
postulat[ur], gales in fralit[er] consipiente uoluntate libam
sive indifferenter ad amandum & odio habendum
idem obtemperat. ē enim potest dicere in duos fralit[er],
quarum una sit ad amandum altera ad odio haber-
dūm idem obtemperat tamen rās indridit & liber-
tati

29

līq ad illū 3° iustitī. siquidem una frāctiō ēst
decretū ad amorem altera ad odiorū ex duabus sententiis
frāctiōē decretū ē fit una re iudicatā sicut ex-
duabus frāctiōē ratiō ē fit una entitatis libera
quando censio talis entitatis ē ēst alia quam illa
frāctiō. qd sicut implitat p̄fici frāctiōē decretū
sicut et voluntatem liberae ita implitat con-
siderantē nōn utra iudicatōnē. qd tamen co-
sidererit ab ipse filiū latīnū facilius tā expeditate
neat 1° mō sententiā de 2^a latīnū dicōnū dīpa-
tione 2^a an^o 182. tā qd defenserit 3° mō tradicā-
tōnē p̄tendētē pro fūctiō utrū lūgra p̄tendō
argumento 3° latīnū instantiē.

137 Arg 2° nā bōy ē delendit totaliter ad quod-
libet imperiū. qd regnum ē habere p̄fici quae
una decendat ad unum interfici altera ad aliam.
¶ Contra utrū regnū tam. sicut enim enim nā
bōy ē delendit totaliter delendit tamen tota ad-
quodlibet imperiū p̄ delendit totaliter ad unum qd
ita delendit ad unum ut etiam decendat ad aliam
forū. delendit tota ad quodlibet imperiū qd latīnū
hī 2° mō predilata censatio delendit ad proximū
latīnū ad p̄tum sicut ē decendat totaliter hanc
reduplicatiō 2° mō sicut universitatē qd hīa
p̄tē ē utrū.

138 De 3° iustitī qd nā ad quodlibet imperiū
decendit utrū negati. Salio qd sicut nā delendit
tota 2° mō sententiā nā decendit 2° mō sicut id est
ut ē utrū reduplicatiō sed p̄t ut ē utrū roate latīnū
sicut sicut sicut auctor ita alegat ē utrū. Tā dī
dī fortasse metuē delendere quidem nā quae
fuit

fuit usq; sed detrahi t fieri singularem in ipsa
contradictione t predicatione; dicimus compositionem in contradic-
tione ante in aliis predicationibus.

Sexiis [¶]

Expediuntur aliquae dubia in 5a^a reactione.

139. *Nisi* primo t'ra abstracta ab uno iudicio confe-
quenter distractabili ab oibz? *Conformatio*ne c'comu-
ni reactionum s'ni predictis q' est' dicitur a' g'or' h' abs-
tractus ap'ri representatus in concepto per incidente
fere u'la omnia d'ri' inducens t' sup' ad illam.
s'lo h' ita representatus manet abstractus ab oibz iudicij:
go q' 80. *Conformatio*n' q' h' ita abstractus potest iden-
tificari c' totius iudicij t' predictis dictis. *Sed* q'
ita potest identificari t' prarii jugamenti abstractum
ab oibz iudicij. q' 80.

140. *Arig* quando da predictis de una iudicio in
partibus de oibz. q' nec abstractus ab oibz potest eundem
iudicium quo abstracti ab uno. *P*er contra ante regendo
b'om' d'ff'p' q' 9^a predictis e' ap's q' d'ct' abstractum
potest. *T*ad u'is oibz nihil affirmat de predicto q'
in representat. q' quando a'is oibz predictis n'm de
toto p'ro in ill' predictis d'ct' t' d'ct' iudicij quod
in representat. ad u'is in abstracto refut' q' n'a re-
presentatus sine u'la d'ri' t' ita representis quando
n'a abstracti ap's p'ro

141. *Quod* si n'a representis abstracta p'dia q'it' T'el'or-
junto c' d'ri' p'ti' t'ual' C'rit'ua' c' n'a abstracti ab oibz nel
abstracte n'm atem'. nost' man' in loquimur de hab'ab-
stractio'ne repetitio'ne sed de abstracta de qua nul'm.
c' dubium. maior potest e' dubito' t' n'a contra-
cta ad unum, consequenter contra h'ab'us ad d'nnia inf'cio'ne
venit

Nent somniter affirmare reali pte q^a rigui-
unt nā contrata ad unum manū singulari, q^a con-
suetuſe ſerbiti contrata uoſe infiria. noſ iu
uict ex immunitate tot punctum t fortasse nega-
tione vitta denitabere formalem.

142 Dicit 2° q^a quando abſtrahi nā per eu-
dem conceptum nari abſrahantibⁱ ibiē proprietate
ſaltem ſecondaria. reſpondeſ 1° quando abſtrahi hō
q^a per eundem conceptum terminatū ad hoc nō
riſ abſrahantibⁱ proprietate ſi ſumma exigita quam hō
habet ad poam ridentem. Hoc ē qui talis exigentia
ſive conuicia ē indigta ina ē cetera hōi. Sed in po-
tent abſtrai hō ſuia abſtrahit ejus entiaſo. q^a abſ-
trahit proprietas ſumpta pro exigē. q^a tamen ex-
igē ſive conuicia quam hō habet ad proprieſatibⁱ
num nō diliti ē deſperatio ſecondaria ideo melius dili-
talem exigiam abſtrahi nari per eundem conceptum
q^a abſtrahit primaria cetera hōi.

143 Reſ 2° ſi proprieſatē ſuunti pro poa ſive
entitatiſy dicit abſtrahit in abſtrahunti proprieſatē
per eundem conceptum per quen abſtrahi nā pro-
batur q^a nihil abſtrahi per conceptum qd aliquo
mo intali conceptu. Sed in longiſ abſtrahente
hōea nō modo repreſentantur poa ſive quali-
tatiſy dicit ab cetera it ſuppono. q^a q^a talē conceptum
nō nō abſtrahunti proprieſatē et ſunt qualita-
tē ſive poa dicit abſtrahente quando abſtrahit hōea
nō nō abſtrahit poam ridentem ſtendi &c. q^a q^a
digunt ab cetera hōi confirmati q^a magis
intela t cetera q^a dicit cetera quam ſuipps
prieta ſi t ſuunt abſtrata cetera in hō
abſtrahunt

abstrahuntur dicitur quod in cognoscibiliis quo idem abstractio
volendum de proprietatibus dicitur in id si eidem con-
statetur remaneatur etiam ad proprietates sunt in ea da-
cunum abstrahi esse ita ut hoc ad quod sermonem compag-
probendatur.

144 Arg 1º Cognitio in potest reprobare conscientiam
huius quia representat sententiam exigiam ad pacem reden-
di dictam datus est dignitatis. Sed etiam in potest reprobare
confusa taliter exigiam ad pacem dictam quia aliquis
non representet istam pacem. quod si abstrahi exigiam etiam
abstrahi pacem dictam est dignitudo minima in potest reprob-
are exigiam quia representet pacem redendi dictam
ut frater podo ut aliqui precepit et exigia negatur.
Est enim aliquis attingi ut frater rei predicit quia
tali fratre nimis preceperat nam etiam quodlibet ut
potest reprobare ut relatur ad eum que sicut in oblio
representi ut frater attingat et tamen dicitur non abstrahu-
ntur ius ab illi abstrahenti ut. similitudine compag-
probendens relationem aliquo modo attingit frater relatio
et tamen frater non in abstrahenti natura per abstrahendum
relaxatur.

145 Instabat cognita exigia ex parte etiam naria cognos-
cibilium proprietate dicitur ut frater. sed cognoscibili
ut singulariter quod in loco quod naria abstrahuntur concesso
maiorem probabilitatem minor probatam cognoscibili ut frater
debitus est. Et est hoc in debito frater singulus sed non
quod dicitur. De negatione minima argumento ut dignitudo minorum
probabilior est frater in debito frater longius si estia
representi simile affectu sibi frater condicione. Si estio in ita
representi nego. etiam dicitur debitum nature frater pro
ut est in natura metu. quod tamen in representi non affectu
dicitur.

divis' ideo dicitur monet in sua singulis & non abili
proclivis. adeo quod proprietate in debent iudei
quod alius situs. sed ipsum quod exiguum iudicatur
huius autem eis est dicta ista melior solus inibi.
 146 Confessio q' potest abstracta p'c' n'c' h' p'c'
diffinis omnium iudicandi quin abstractant' ipsi q' iudicandi
iudicandi. & tamen in potest cognosci p'c' iudicandi quin
seu'ndari cognoscant' eis ut tri. q' etiam potest abstracta
exigua quam habet omnis p'c' iudicandi qui non
abstracti s'lo p'c'. non habet aut iudicandi p'c' singulis
i' rebus ut abstracta p'c' inibi. sed ut tri
i' his ageratio prelindit. idem q' dicendum de ista
p'c' regim exige iudicandi ad affia.

147 Arg 2° si p'c' p'c' aliocon multorum p'c' h' p'c'
p'c' q' simus existit bonib' sit' alio non p'c'
adulat Romam cantic' p'c' sed etiam oī' s'li' illudencia
in se'lo' qui p'c' habet bonib' q' le' b'ceptus habet
boni p'c' etiam abstractus eis i' his proprie-
tate' i'ne' & aliocon in se'lo' R' d'g' q' u'ni' i' i'li'
alio adulatio p'c' i' se'lo' a'li' i' se'lo' p'c' i' se'lo'
p'c' i' se'lo' i' se'lo' q' habet bonib' i' se'lo' p'c'
net Rom' Canto. q' p'c' termini' ad sp'li' i' se'lo' nego
q' q' fuit p'c' p'c' Rom' i' se'lo' ad q' p'c' trahit
b'ceptus autem prelindit. ut sup'nos fratri' p'c'
ad e'li' i' se'lo' & i' se'lo' p'c' q' d'g' q' abstracti
p'c' i' se'lo' e'li' i' se'lo' p'c'.

148 Arg 3° a'li' produc'li' e'li' i' se'lo' & 2° pro-
duc'li' p'c' p'c' i' se'lo' . q' idem dicendum e'li'
p'c' i' se'lo' abstractus es'ci' p'c' negati' q' q' alio
i' se'lo' e'li' produc'li' i' se'lo' ad q' fratri' i' se'lo'
fratri' ad i' se'lo' e'li' i' se'lo' p'c' i' se'lo' p'c'

Proprietate producuntur per actionem diff. Ita non
veli efficiem producuntur ex sententia etiam
abstracti productum proprietatum quaecumque pro-
ducunt abstracum quod per emendationem productus pro-
prietate nichil inde datur, sed regis quod certe
potest precepsit nam quod non est causa proprietatum
singularium in eo quod ipse complexus precepsit propri-
etatem, quod nichil est precepit quod sonus in hoc signo
cum pretio eiusdem et levitas habeat idem. Com-
plexus autem precepsit nam scilicet nisi signum pro-
prietatis ut lumen latum ut rarus pretiosus.

Arg 4° in potest complexus abstrahere
umanitatem quin natus abstrahat nam for-
man et uirium. quod etiam in potest abstrahere
nam quin abstrahat proprietatem. Et considerant
negatio tam sive in via forma et sive sunt de
essentia humanitatis et in potest abstrahi. Log-
noti etiam quia sonus signum logotacticum est abstra-
hant per ipsum proprietatem in dicto in sunt de
essentia non id est potest logotaxis est abstrahi quod
in illius natus logotaxis est abstrahantur et id potest
abstrahi non quin sonus abstrahatur superius. Rerum 1°
si abstrahatur hoc intellectus natus abstrahit proprie-
tatem quod iustitia est pax esentialis concreti hoc. Rerum 2°
si abstrahatur manitas sola sive hoc in abstracto in ab-
strahit natus ^{per se} proprietas et hoc est proprietas
non per concreta sive abstracta.

Arg 5° in alia est non 2° per se sed non
2° per se debent proprietate quodam exiguum. potest
abstrahatur non natus abstrahuntur 2° proprietas.
Et dico quod maiorum non abstrahatur est in 2° per se id est
2° summa

2° previdata clavis per illum fundo, etio
2° unde prout bideratio in 1° sibi agit, nego.
no in 2° non 1° nisi in debentis proprietate quae
affiliatis. sed hoc prout exigunt. si in su-
mato 2° mo agit debentis ei proprietate quae
affiliatis. ratione hujus solutionem sit lex.

I^o ex i^o ultimo.

¶ uter reatum det in 2° ad 3°.

151 Si posita doctrina compendiis deputatae
2° an^d 2° prestatum admissionem ad 3° quod lo-
cū lato probatus resiquimus. Sic i^o conclusionem
i^o facere breviori methodo dicitur nam d^ep^oHebr-
iderari 2° previdata clavis et ratio quae
det se vel diluat ordinem ad afflictionem vel ad
contractionem & 2° 3° 3° & g^est^o confida-
runt 2° previdata recta contingencia quae di-
luit ordinem ad contractionem & 2° 3° 3° &
p^ost^o considerari 2° previdata contingencia
ratio quae diluit ordinem ad afflictionem si
3° 3° 3°. H^oca autem abrogabit^o bideratio quae
n^o possit resuiri ad aliquam exceptio^m dicti. bideratio
i^o multorum fabar in scientie argumentis d^epo-
derandi consideracionibus n^o ad augendos d^emo-
nedos. I^o 3° 3° 3° hoibz supercedens ne tempu-
serum in relatu notis momentis. n^o ita ad in-
guin defendo 3° 3° 3° et stripte alijs
an eis 3° considerare. sed secundum takta & quo
Latini norma reliqui ad considerandos adhuc
3° 3° 3° dubitamus existimo.

152 H^ois via sit ut in 3° & 2° 3°? ex-
halterem dicti pates resolutio affirmativa & 2°
& negativa

T negatione de 2° in hoc enim est aliquo singularitate vel est una sed totum quod sunt in forma. Quia dubitatio vel potest ut haec sit utrum in 2° sit. et ratiocinio dubitandi est quod ex una esse in eo situ considerati via cum sua potest sententia et ratio apprehendendo ab eo quod habet in habeat dicitur. Et sicutem antea ad dicitur. non autem ita representata videtur esse utrum in 3° a reatum. Ex alio vero propter haec ita representandum in habeat in forma quod autem in habeat in forma a potest esse utrum utrum enim est relationes ad in formis quod rationis supponit. In hac dubitacio sit.

153. I^a responditur. Dicendum nam in considerati in 1° situ in potest esse utrum probatur in cognoscere ratione in quo considerari. Quod sit ad hunc in considerando ratione vel possunt considerari quod sicut haec representatio in eo situ in habeat in forma vel respondeat ad id quod in dico potest esse utrum in ex parte quod sit probatur. Sed ex parte quod in dico habeat in forma in plato autem ali- quid est autem auctor ad epistola in pluribus non autem a possum considerari ex plus. Explicatur ergo si per impossibile unius sententiae est possibility. Hoc est non secundum consideratio in 1° Situ non obstat in eo situ esse utrum quod implicatur in sententia tantum inveniatur. Et tamen prius situ non secundum in ea representatione esse utrum atque non est liquide est consideratio pratorum senten- tiarum et rationum quod sententia non est utrum vel non est.

154. Propositio ergo quod possunt fieri
dilectus

diligenter notabij 1° nos in regere utrum in
 1° Styx est quod via in sit probata ad eum aut ex quo
 in dyquatu ab aliis. Et ex eo quod sit omnis hypocrisia in
 1° Styx hunc enim fuisse non conuenienter in nostis
 principiis. Sed ex eo sententia quod non dum habebat impo-
 ria de quibus possit predicari quem sacra nulla
 unquam ergo in virginia possum. Notabij 2° Com-
 positionem metem degener numero q. si fiat ad
 indicata 1° Styx non debet antecedenti adducij oblong
 ratione in eis grauius utramque sicut tibi grauius binum
 2^a hoc latius paret quam ut. Tamen enim reperi-
 ir possit tota distingibili ad suos grecos dividenda
 in ius ut qd grecos nostram qm debet esse mul-
 tiplicabile in infossa altuatio. Si ius ea compo-
 sibilis fiat supponendo caput indicia aii 1° posibi-
 litate extio tunc ea compositionis fiat ex quibus
 libet qm nihil distingeti ad veram utilem.

LS5. 2^a. refutatio si conservati conceptus re-
 presentant nem in 1° Styx d' potest per alium ba-
 lectum. Consideranti in duas constituta in 2° Styx
 factus hoc ut repraesentij in 1° Complicis habebit ve-
 ram rationem utij. videlicet nova resolutionis proba-
 tur tamen 2^a obtin 1° conceptus e his 2° in gratia
 operationis d' rationis. Deinde factus hoc e dem d'
 inforibus d' desperatione illorum agnitus sicut tunc
 in fuerit abstinentiam tantum modum ita repraesentij ad
 se austriatus fuisse. qd dicitur potest predicari al-
 proinde habet nomen rationem utij.

LS6. Explatur si praeconiat ad eum hoem
 2° in gratia clementia et misericordia obtin factus
 Complicis per oīq; e utq; d' ligatus ad eum tempore
 negotiabit

representat hoem in 1° Ita 2° grata elevatio
et natio sit est obtinens talis contemptus p*ro*
in sit ut q*uod* in habet infor*matione* tamen sine dubio
est hi eodem modo reprobatus in contemptu p*ro* et alius
t*er* p*ro* et si contumeliam in ea eadem modo reprobatur
supone o*mnis* reprobatur et tantum d*e* crimine
q*uod* contemptus p*ro* supponit aliunde infor*matione* et contemptus
p*ro* ea in seponit suppositione autem et in
suppositione et in for*matione* obtinens utriusque contemptus
hanc suppositionem nego nisi gratia negabit.

157. Tunc sit obtinens utriusque contemptus et
o*mnis* idem tempore idem hi et 2° grata elevatio
et natio reprobatus in utroque contemptus aliud
in seconde idem hi eadem modo in voluntate respondit
ut in infotib*us* et eo tantum significative q*uod* ad hanc
contumeliam supponens infor*matione* contemptus ad 2° modo
supponatur. Si ergo conscientia infor*matione* fuisse in eis
ut*rum* iste hi reprobatur in contemptu p*ro*. Telle natura
modus rationis quod impedit utilem conformitatem
nego abraham album s*icut* ut*rum* et perseveran*tia*
mea contemptum abstrahente *anxius* denuncio ex
istat alius dicto poterit predicari obsequio abstrah*endum*
ante ihu exhortacionem, ut postea dicimus.
q*uod* sit alium ita abstrahere i*ste* a*ratio* in*dicta*
exhortacio ab*ha* et per alios et in 3° rebus
q*uod* sunt plato et platonica in*dicta* q*uod* o*mnis* respicit
alios quam alios et sunt plato et gaudentia. q*uod*
sit ut*rum* abstrahendum ante et post exhortacionem al*ter*
tularem infor*matione*. et tamen s*icut* ut*rum* in*dicta*
natio requirit abstrahendum exhortacionem in*dicta*
ut possit de*inde* predicari. q*uod* idem dicendum de
ut*rum*